

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Kž I 304/05
11.04.2005. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Janka Lazarevića, predsednika veća, Gorana Čavline i dr Gligorija Spasojevića, članova veća i savetnika Gordane Burlić, zapisničara, u krivičnom predmetu protiv optuženog **AA**, zbog krivičnog dela omogućavanje uživanja opojnih droga iz člana 246. stav 1. Krivičnog zakona Savezne Republike Jugoslavije i krivičnog dela neovlašćena proizvodnja i stavljanje u promet opojnih droga iz člana 245. stav 1. Krivičnog zakona Savezne Republike Jugoslavije, odlučujući o žalbi branioca optuženog, izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Pirotu K.19/04 od 25.10.2004. godine, u sednici veća održanoj 11.04.2005. godine, u smislu člana 375. Zakonika o krivičnom postupku, u prisustvu optuženog i njegovog branioca, a u odsustvu uredno obaveštenog Republičkog javnog tužioca, doneo je

P R E S U D U

UVAŽENJEM žalbe branioca optuženog AA, **PREINAČUJE SE** presuda Okružnog suda u Pirotu K.19/04 od 25.10.2004. godine, samo u pogledu odluke o krivičnoj sankciji, tako što Vrhovni sud optuženom AA, za krivična dela za koja je pobijanom presudom oglašen krivim **IZRIČE USLOVNU OSUDU**, zadržavajući mu kao pravilno utvrđene pojedinačne kazne zatvora i to: za krivično delo omogućavanje uživanja opojnih droga iz člana 246. stav 1. Krivičnog zakona Savezne Republike Jugoslavije, kaznu zatvora u trajanju od 4 (četiri) meseca, a za krivično delo neovlašćene proizvodnje i stavljanja u promet opojnih droga iz člana 245. stav 1. Krivičnog zakona Savezne Republike Jugoslavije, kaznu zatvora u trajanju od 3 (tri) meseca, kao i jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 5 (pet) meseci, koja se neće izvršiti, ukoliko optuženi u roku od 3 (tri) godine ne izvrši novo krivično delo.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Okružnog suda u Pirotu K.19/04 od 25.10.2004. godine, optuženi AA je oglašen krivim, za krivično delo omogućavanje uživanja opojnih droga iz člana 246. stav 1. KZ SRJ i za krivično delo neovlašćene proizvodnje i stavljanja u promet opojnih droga iz člana 245. stav 1. KZ SRJ i osuđen na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od pet meseci. Prema optuženom je izrečena mera bezbednosti oduzimanja predmeta i to 191,9 grama marihuane. Optuženi je obavezan da sudu na ime troškova krivičnog postupka plati iznos od 8.000,00 dinara, a na ime paušala iznos od 3.000,00 dinara.

Protiv navedene presude žalbu je blagovremeno izjavio branilac optuženog, zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, povrede krivičnog zakona, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i odluke o kazni, s predlogom da se pobijana presuda preinači i optuženom izrekne uslovna osuda.

Republički javni tužilac u podnesku Ktž.429/05 od 08.03.2005. godine, predložio je da se žalba branioca optuženog odbije kao neosnovana, a prvostepena presuda potvrdi.

Vrhovni sud je u sednici veća, održanoj u smislu člana 375. ZKP, u prisustvu optuženog i njegovog branioca, a u odsustvu uredno obaveštenog Republičkog javnog tužioca, razmotrio spise predmeta, ispitao pobijanu presudu, cenio navode u žalbi i predlog Republičkog javnog tužioca, pa nalazi:

Žalba je delimično osnovana.

Pobijana presuda ne sadrži bitne povrede odredaba krivičnog postupka, niti povrede krivičnog zakona, na koje Vrhovni sud, kao drugostepeni sud, pazi po službenoj dužnosti, u smislu člana 380. stav 1. tačka 1. i 2. ZKP, a u žalbi branioca se i ne navodi o kojim povredama krivičnog postupka se u konkretnom slučaju radi, niti se iz navoda žalbe to može zaključiti.

Neosnovani su žalbeni navodi koji se odnose na utvrđeno činjenično stanje. Naime, branilac optuženog u žalbi tvrdi da uživatelj droge, po pravilu i nije rasturač droge, navodeći da u ponovnom postupku nisu saslušani brojni svedoci.

Po oceni Vrhovnog suda, žalbenim navodima se ne dovodi u sumnju utvrđeno činjenično stanje i zaključak prvostepenog suda, da je optuženi u leto 2000. godine i u decembru iste godine, kao i u januaru 2001. godine, na način i pod okolnostima opisanim u izreci prvostepene presude davao cigarete sa marihuanom, BB i VV i GG, radi pušenja. Takođe je utvrđeno da je optuženi u januaru 2001. godine kupio u Beogradu 200 grama marihuane, za 100 DEM, radi prodaje i da je DD prodao dve cigarete sa marihuanom za 100,00 dinara, a nakon nekoliko dana i oko 6 grama marihuane za ručni sat marke "Seiko 5", da je ostatak marihuane u količini od 191,90 grama namenjenoj prodaji, držao u ormanu, u svojoj kući, sve do 19.01.2001. godine, kada je pronađena od strane policije. Utvrđeno činjenično stanje, zasnovano je na izvedenim dokazima, navedenim u obrazloženju pobijane presude, a posebno na iskazima svedoka BB, VV, GG i DDD, potvrde o oduzetim predmetima, zapisnika o pretresanju stana i drugih prostorija, izveštaja instituta bezbednosti MUP-a Srbije, SUP Pirota, o veštačenju i na osnovu odbrane optuženog. Iskazi svedoka su ocenjeni pojedinačno i u međusobnoj povezanosti, a u vezi sa navodima odbrane optuženog u smislu člana 352. stav 2. ZKP, pa se žalbenim navodima ne dovodi u sumnju, a i svi drugi izvedeni dokazi su u međusobnoj saglasnosti.

Na potpuno i pravilno utvrđeno činjenično stanje, pravilno je primenjen krivični zakon, kada je sud radnje optuženog pravno kvalifikovao kao krivično delo omogućavanja uživanja opojnih droga iz člana 246. stav 1. KZ SRJ i krivično delo neovlašćena proizvodnja i stavljanje u promet opojnih droga iz člana 245. stav 1. KZ SRJ.

Pobijajući prvostepenu presudu u delu odluke o kazni, Vrhovni sud nalazi da su žalbeni navodi branioca optuženog osnovani.

Pri odmeravanju krivične sankcije optuženom, Vrhovni sud je cenio sve okolnosti koje su u smislu člana 41. KZ SRJ relevantne, pa je kao olakšavajuće okolnosti cenio da se radi o mladom čoveku, do sada neosuđivanom, koji se u međuvremenu oženio. Po oceni Vrhovnog suda, kazna koju je izrekao prvostepeni sud je strožija nego što je to nužno sa stanovišta svrhe kažnjavanja, s obzirom na to da olakšavajuće okolnosti nije cenio u dovoljnoj meri, dok činjenice da je u međuvremenu dobio i dete, kao i protek vremena od kritičnog događaja nije uopšte cenio, pa je i ovim okolnostima u sklopu okolnosti koje je utvrdio prvostepeni sud u smislu člana 41. KZ SRJ, Vrhovni sud dao značaj osobito olakšavajućih okolnosti, što optuženog kao učinioca, čini manje društveno opasnim, nego što je to našao prvostepeni sud, pa se osnovano može očekivati da će se blažom krivičnom sankcijom – uslovnom osudom ostvariti svrha kažnjavanja iz člana 33. KZ SRJ, a u okviru opšte svrhe krivičnih sankcija iz člana 5. stav 2. KZ SRJ. Stoga je ovaj sud i preinačio prvostepenu presudu u pogledu odluke o krivičnoj sankciji, kako je to i navedeno.

Iz izloženog, na osnovu člana 391. stav 1. ZKP, Vrhovni sud je odlučio kao u izreci presude.

Zapisničar, Predsednik veća

sudija,

Gordana Burlić, s.r. Janko Lazarević, s.r.

Za tačnost otpavka

an